

Selmeczbányai Híradó.

SELMECZ-BÉLABÁNYA SZ. K. VÁROS HIVATALOS KÖZLÖNYE.

Megjelenik minden vasárnap.

Előfizetési árak:

Egész évre	4 ft.
Fél évre	2 „
Negyed évre	1 „
Egyes szám ára 10 krajczár.	

Felolts szerkesztő és kiadó:

VOROS FERENCZ.

Laptulajdonos:

JOERGES AGOST ÖZV. és Fia

A lapot illető szellemi közlemény, valamint az anyagi rész is a kiadóhivatatra czimzendő.

HIVATALOS HIRDETÉSEK DIJA:

100 szög 2 ft., ezentúl minden megkezdett 100 szónál 50 krral több

Magánhirdetéseknél megállapodás szerint számítatnak.

Nyilt-tér három hasábos sorért 10 kr.

Bélyegdtől minden hirdetésért 30 kr.

== Kéziratok nem adának vissza. ==

Hirdetmény.

Az örökösödési eljárásról szóló 1894. évi XVI. t. cz. az 1896. január-hó 1-8-od napján lépett hatályba.

Ennek a törvénynek egyik lényeges intézkedése az, hogy ha a hagyatékhöz ingatlan tartozik az örökösödési eljárásnak van helye akkor is, ha az örökösök mindnyájan nagykorúak.

Ez áll arra az esetre is, ha az elhalálozás 1896. évi jan. 1-je előtt történt. Ugyanazért az örökösöknek érdekében áll, hogy ily esetben az örökhagyó halálától számított 3. hónap alatt, ha pedig a halálot az 1896. évi jan. 1-je előtt történt, az ettől a naptól számítandó 3 hónap alatt maguk kerjék a kir. bíróságnál vagy az örökösödési eljárás megindítását vagy az örökösödési avagy hagyományi bizonyítványnak kiadását, mert különben a hagyatéki eljárás hivatalból fog megindulni.

Utasítom ennek kapcsán a külvezetési biztosokat, hogy e hirdetményt kerületükben dobszó újján is közzé tegyék.

Selmeczbányán, 1896. évi január 15-én.

Szitnyai József polgármester.

450. szhoz.
1896.

Hirdetmény!

A katonai előfogatok bérbé adására arlejtés megartlása redelttven el, ezen arlejtés 1896 évi január hó 30-án d. e. 11 orakor tartatik meg a városi tanásteremben.

Mely arlejtéshez a vállalkozni szándékozók ezenel meghívtnak.

Selmeczbányán 1896 évi január hó 17-én

Szitnyai József, polgármester.

TÁRCZA.

A selmeczi leányvár.

II.

A való.

A selmeczi leányváról szóló regét legiszlegelőször Bel Mátyás tette közzé Not. Hungariae novae című munkájá 18-ik kötetében Richter József, selmeczi barátja s vagonos és tudományos bányabirtokos közleménye nyomán, kinek, mint maga bevallja, legtöbbet köszönhetel azon adatokból, melyeket nagy művében Selmeczbányáról felhozott. Utána b. Mednyánszky adta ki az általa és b. Hormayr által szerkesztett Taschenbuch für vaterländische Geschichte 1825 évi folyamában, der nem változtatással és bővítéssel. Mednyánszky szerint Rössel Erasmus szegény legényből lett gazdagrá királyi vagyonra tett szert, alacsony sorból emelkedett magasra, kamaragróf lett, hol elég alkalma volt kincseket gyűjteni, midőn a király Dobzso László nyomorított. Richter szerint a dözsölő Borbálát barátai, Med. szerint egy jámbor szerzetes rokna inté magába térsére. Sichter egyszerűen említi, az eb sirján a néphite szerint kísértetek táncolnak (vulgus affirmat sepulchrum saltationibus daemonum infame redditum fuisse); Med. a temetés utáni viharos éjjel egész se reg kísértetel keringtel a kényköves lángtól kivilágított új vár körül, ormán kísértetes alakok állal töréngyséket tartat az eltemetelt felett, a sírból veres láng emelkedik ég felé s meg leszáll, egy menyörgésre eltűnnek az alakok, a sír helyén feneketlen úreg támad. — Borbálá Richter szerint elszegényedve testben lélekben elnyomorodva mulik ki; M. szerint mindnyájoktól elhagyatva forráló hevében szabadban keresve nyhelt valami kerítés mellett vész el. Temetéséről Richter. Schedae eius actus superant quibus perscriptum est cum offerretur cada-veri stb. azonkor okmányok megvannak, melyekben írva van, hogy midőn a halott kivitetnek, hirtelen vihar támadt, s oly jégarabok hullottak, hogy a halott-

Teendők a város jövőjének biztosítása érdekében.

Igen tisztelt Szerkesztő Úr!

Becsés lapjának n. é. 10, 13 és 15-ik számaiban az ipar létesítése és fejlesztése körüli teendőinket sorolva elő. ígeretel tettem, hogy a város jövőjét biztosítani hivatott egyéb teendőinkről későbbben kívánom megtenni észrevételeimet.

Ezen teendők részben a város polgárságát, részben a városi hatóságot, mint a város érdekeinek hivatott éret illetik.

Általános és indokolt a panasz, hogy a gyári ipar tönkre teszi a házi ipart s ha kérdjük miért? úgy találjuk, hogy a gyári ipar nagy, vagyis legalább elegendő tökével bírva, anyagát első kézből s nagyban, olesóbban szerzi be, s vevőinek hitelt nyújthat, holott a kis iparos nagyrészt 2-od. harmad kézből s hitellel kénytelen lévén venni, talán dupla árt is kénytelen fizetni. Hozzá jön sok iparnál emberi kéz helyett a gépek alkalmazása s azt nagyon jól tudjuk, hogy ezek elleneban a kézi munka meghátrálni kénytelen.

Tehát nagyban kell vásárolni s gépeket alkalmazni; mindakeltőző tőke szükséges. Hogy szerezhetik be iparosaink ezen tőket?

Ezen czelt csak a szövetezés által lehet elérni akár úgy, hogy egyes iparágak főzői maguk hozzanak össze bizonyos összeget, akár hogy közös jóállás mellett pénzintézeteinktől beszerzik vagy mind a két módon biztosítják. Vegyük csak példánul asztalosainkat.

Tudva pedig dolog, hogy ha egy-egy nagyobb épület készül, ahhoz az asztalos munkát idegenek kapják és pedig azért, mert eltekintve az anyag drágaságától, meg a kellő munkaerő is hiányzik, melyet azért nehez-

vívők szétfuttok, a temelet, az utczán hagyva, úgy hogy annak, ki elebét oly pompával eltemet, nem volt ki eltakarítsa — Med, ezt is cifrában adja elő, — a mint a halottvívők szét futtok, egy sűvítő fűt-tyre az utczán fekvő temelet iszonyu ugatással számtalan eb rohanta meg, szét marcangolta, a darabokat az eb sirjába hánnya elűnt, mire a sir bezarodott. Erre a mondat elev fejezi be: dies trug sich zu im Jahre des Heiles 1570. Es ward in die Chronik der Stadt Schemnitz verzeichnet, und als Wahrzeichen ist noch das Jungfernschloss zu sehen. — Lászluk, mit szólnak a városi oklevéltárban találtat okiratok s feljegyzések a Rössel családról s a régés Borbáláról:

Rössel Erasmus nem első, ki e családból Selmeczen emeltetik. Már Nagy Lajos és Zsigmond alatt van szó Rössel Jakabról, mint Vilhalmus vaskohó és vasható tulajdonosáról, ki Erasmusnak, hihetőleg nagyapja volt. Erasmusnak Hunyady Mátyás és II. Ulászló korában kedvezettá szerencse, bányaművelés állal tett tetemes (a monda szerint királyi) vagyonra szert, melyről alább végrendelete említesénél bővebben szólnok, 1497-ben — kamaragróf is volt, de csak egy évig, előtte és utána e tisztet Schlayder Péter vitte Beatrix özv. királyné megbízásából, kinek jövedelmű a bányavárosok voltak kifizőve és leköltve. — III a városban, Bankan. (Schüttrisbergen) és Hodrusbányán: sok bányát nyivelt. (Folyt. köv.)

Párolgó tea mellett.

A szamovárbán édes perczegéssel forr a teaviz, szélesnyaku eszészemből lonha komorsággal ragyog a barna cseppel erős tea, mely lábza hozzá a vért s különös képeket alkot a gondolatok tarka tömögéből.

* A Rössel családra és városunk társadalmi s különösen erkölsi életére a múltban, érdekes fényt vetnek az itt közlő adatok, melyekhez kitűnő titonató-luvárnok Brzenyik Janos lve igazgató úr sziveségéből jutottunk. Bizony bizony a „Valonak” egy két vonása — ma már szintén beillenek m e s e n e k !

magas áron is szerezni, mert az illetők nagyon jól tudják, hogy alkalmaztatásuk itten csak is időleges. Ha jóra valóbb asztalosaink szövetezve egy központi műhelyt állítanának, mely egy, legfőlebb 10 löerőt képviselő géppel és az ezzel hajtott kör- és szalagfűzéssel, meg egy gyuláló géppel ellátva volna, valjon nem-e volnának képesek bármely idegennel nem csak árban, de szállítási határidő tekintetében is konkurrálni, különösen abban az esetben, ha a város, a mint előbbi czikkeimben kifejtém, erdőgazdaságát úgy berendezné, hogy a helyett, hogy idegeneknek nyújtsa a tetemes hasznót a fa ipart fűző polgárainkat juttatná lehetőleg olesó árban faszűkességüket. A biztos sikerhez az is kívánatván, hogy a szövetezet elegendő anyag-készlettel ellátva legyen, alig lehet kételkedni, hogy pénzintézeteink, a mit talán egyeseknek nem volnának hajlandók megtenni, a szövetezetnek jutányos árban szolgáltatnák a pénz eszközközet.

Hát a cipészek szövetezve mindentele bőrárak nagyban beszerzésére, nem-e volnának képesek a kereskedők által veszelyeztetelt existenciájukat megmen-teni? Valjon mikép lehet, hogy a kereskedő vagy 30%-al olesóbban adja a cipőt, holott a maradó 70%-ból még a saját tetemes hasznának kell kikerülni?

A ruhánál a különbség már bámulatos. Egy tartalékos katonától hallottam, hogy velt magának egy tisztességes téli kabátot 9 mondd kilenez koronáért! Mi fizetünk egy kabát varrásáért 16-ot. Ha föl is vessük, hogy a m ruhakereskedőnk annak fejében, hogy némely vevő túlfizeti a portékát sokszor értéken ahul is eladják az árúkat s tegyük föl, hogy ezen esetben is az történt, a vesztés meg sem lesz tetemes, s ha fölösszük hogy ama kabát beszerzési ára 12 korona, ez mégis csak ¼ része a szabóink által követelt varrási árnak

Lenm az utczákon vigan dalolva megy egy-egy csapat; nem gondolva a világgal, rendőrral se az éji esennel — én pedig itt ülök asztalomnál, kis szobában méla esend, csak a kandalló tüze pattog, s hőrpintgetem a gyöngyöző tea ragyogó cseppjeit.

Beh jól esik ez a pár csepp ebből a kábitó italból, mely a gondolatok morszáját feloldja a korlátok alól s szabadon hagyja szágulandi a képzelet birodalmában.

A szívek egy-egy lekéselt utasa, eperajku leánykák tűnne fel előttem, kik csintalan dolgokról — komoly thémával csevegnek, beszélnek s báll élményeikről látom a szombat esti bálteremben forgó jó kedvű tánczó párokat, amint a csárdást aprózzák.

Mily aranyos ez az élet, édes, jó kedv váltja fel a komor lomhaságot. A selyem bál ruha gyors sietéssel kerül elő a szekrényből és búszken hurog végig az illatos „parkett”-en, cseveg a fiatal leányserög — szívükben szerelem, ajkukon a csacsogó szó fektelen tömge.

Szélesnyaku eszészemből lassú kintartással szörpölgetem tovább teámat, felbeszakítom a gondlokozásit egy-egy furcsa pozicionál, veszem a kanalat s újra rumot öntök az enyhítő cseppek közé . . . Felöntöm újra szamoóromat azután ismét tovább gondolkozom s ismét a Vigadó fényesn kivilágított termét látom magam előtt, a mint benne a keringőt lejlik.

Ott látom a terem közepén Kiköt. Kormost s másokat amint egymáson próbálják meg, hogy klakjuk rúgója ép-e még. — ott látom a „csöndes jogászt” a mint táncosnőjét bíztaja: „ne hagyjuk nagysádot”, mert Laci ép a tánc feleiben hagyta abba a játszást; a többiek is keveslik, meg-meg újrászák a tánczot.

A tánczó hölgyek között idegen arcok tűnnek elem, kik úgy látszik elég jól érzik magukat. Fialat embereken nincs hiány, sőt még egyik másik völény is nehány most már filistér is megjelent a bálon, hogy szemét kisse kilegeltesse, vagy hogy imadottját láthassa. Süpée alatt átváltozik a tánczterem életeremre s a 6 szál cigány, mert most már ennire felszaporodott a

és ebből a %, részből kikerül az anyag és munka ára! Lehet-e csodálni, hogy a szegényebb sorsu ember nem gondol arra, hogy kelmet vegyen magának s ezt szabóhoz vigye, mert habár igaz, hogy a kész ruha nagyon gyakran gyarlónak bizonyul s gyarlón van megvarva, de mikor az érte adott árból két, három is kikerül a monda csinált ellenében, így még mindig előnyösebb a kész ruha vétele; különösen, ha figyelembe vesszük, hogy a kelme vételnél a vevő szinte sokszor csalódik. Beláthatjuk, hogy ama körülmény nem igen riasztja vissza a ruhaködni kívánókat a kész ruha vételétől, különösen nem teszhez álló ruha daraboknál, melyeket a jobb módúak is szívesen vesznek.

Azon körülmény, hogy ezen mesterség nagy hullanásoknak van alávetve, a mennyiben az egyes évszakok beálltával nagy a kereslet, mely nagy pangással változik, azt okozza, hogy a munkaeó ára is ingadozik s ha talán ezt nem is, de azt mindenesetre, hogy a munkás a munkaszünetekre való tekintettel szabja meg munkájára árat, a mikor keletke van. Ezen bajnak az volna a biztos ellenszere, ha a munkásnak állandó foglalkozást lehetne nyújtani, a mi olyképp volna elérhető, hogy a szabók szövetkezetbe állva magok készítenék készletbe azt a sok ruhát, a mi idegenből ide kerül.

De ugyebár, ez még állomán is merész gondolat? Mert mi is szükséges, hogy ilyen eszme megvalósítható legyen?

Az, hogy az illetőkben a kellő belátás mellett a kellő vállalkozási és a kellő közszellem legyen, a mely tulajdonságok mindegyikében úgy hiszem nagyon is szűkölködünk. A javarész saját magát védve távtán, sem jobb tudását, sem hitelt s még kevésbé vagyonát semmi olyan czélnem engedti át, mely czél saját társai jólétének biztosítása s még akkor sem, ha ezzel a saját érteket is előmozdítaná; e nélkül pedig hogy lehet sikert remélni!

Azonban ne csodálkozzunk ezen, hisz minálunk a közszellem oly ismeretlen valami, a minék hiányát minduntalan keserűen kell tapasztalunk.

Pedig a közjót előmozdítani annyit tesz, mint saját magunknak a legnagyobb hasznot tenni.

Vegyük csak példaul egy községet, melyben 100 adófizelő polgár van.

Ezen községnek legyen 1000 frtnyi pótdóra szükségét saját szükségletei fedezésére. Ha polgárai egyes adója 2000 forintot tesz, akkor a pótdó 50 % kell hogy legyen, de ha a polgárok egy része vagyonosabb vagy a mi mindegyre meg, ha a polgárok

valamennyien jobb módra jutnak s adójuk, teszem azt, a fenti összegnek kétszeresére nő, akkor a pótdó csak 25 % lesz. Nyilván alapulván ebből az egy és adó nagyobb jövedelemen alapulván ebből az egy és ugyanazon összeg könnyebben fizethető mint a kisebből.

De ennél sokkal meggyőzőbb bizonyítékok szerzünk, fölveve, hogy az adók példaul egy ötöde fizeti azt a 2000-nyi több adót, mert akkor a következő számításot kapjuk; nyolezvan adó polgárra a két ezerről 1600 forint, azután fizettek pótdó 700 forintot, miután ezek adója megmarad s a 20 vagyonos adózó föbb adója folytán a pótdó az előbbinék csak fele teszi, vagyis csak 25 % akkor a % szegényebb rész csak 400 forintot fog fizetni. Vegyük hogy ezen megtakarított összegnek, teszem azt, csak fele a közeg javára fordítható, ugyebár ez igen jelentékenyvé válnak a közjő tekintetében, ha a példaul felvett mennyiségeket, csak egypárször is vesszük?

De kérdezik mikép járhatnak a polgárok ahhoz hogy a jölet biztosításában egymást elősegítsék? Bizonyára nem akkép, hogy ruhaneműket és más mindenféle szükségletüket máshonnan szerzik be. Minden fillér nyereség a melyet idegenbe küldünk, saját vagyonunkat gyarapíthatna, s minden idegenben teljesített munka nem csak egyenes tapasztása lakosságunknak de a mennyiben ezek mindannyian más mesteremberek dolgoztaitól, közvetve ezeké is.

Itt csak az a sajnós, hogy lakosságunk kiváló része kevés kivétellel ezen város gyarapodása iránt tökéletesen érzéketlen, sőt nem is oly nagy idő előtt ellenségessé indulattal viselkedett irányában. Legnagyobb részt idegenből kerülő ide, idegenül érzik magokat itten, legkevésbé sem lehet csodálkozni egy olyan kérdésen, mint a minőt hoztam intézett egy előkelő férfi, hogy tudtam én ebbe a város és hideg városba jönni lakni?!

De vajon jobban vagyunk-e a polgárokkal?

Mert ugyan hányánál van meg a szeretetre való legerősebb ösztön vagyis hányánál az, mi a gyermeket szeretetre készíti szolgáló iránt?

A polgárság majdnem oly mozgó, mint a hivatalnokai kar, s nagyon könnyen lehet összeszámítani azokat, kiknek nagyapjuk már itt volt honos.

Vagy lehet-e ez máskép. Földbirtok alig s a kevésbé jó része a város birtokában lévő, sőt még a jelentékenyebb épületek nagy része is a város, az állami tanszabók s testületek vagy idegenek tulajdonát képezvén, vajon mi marad ama talajul, melyben a város iránti vonzalom meggyökeresíthetik, mondhatjuk,

esztendő a történelem ritka évfordulói közé tartozik. Ezer év nagy idő egy nemzet életében és ritka az a nép, mely állami fennállását ily hosszú időre kiterjeszténi képes lett volna. Az ókor kulturnépei között Judda, Persia, Phönícia, Hellas, Róma, egy sem érte meg fennállásának ezredik évét és az újkori nemzetek között sinesen Európában egy sem, mely ugyanazon földrajzi határok keretében, ugyanazon állami szervezettel melletti ősi alkotmányának eredetét, az uralkodó faj változatlanul supremáciája mellett, ezer évre kiszámíthatná.

Nagy népek és nagy birodalmak pusztultak el, miáltal a magyar válságos, nehéz viszonyok között, latartól törököt, gyakran önkézetől is vérezve, hősi bátorsággal meg tudta védelmezni nemzeti önállóságának csaknem szakadatlanul ostromolt védő sánczait. A mostan élő legatlasabb nemzetek is ezer év előtt meg állt léteztek; az orosz meg adott fizetett a határnak, lengyelnek, Anglia meg meg sem kezdte nemzeti alakulásának physiologiai procezzusát; a francia meg nem állapította meg állami határát, a német szét volt tagolva és az olasz nép századokon át a papa világhatalma alá tartozott. Azok a népek pedig, melyek a magyarokkal együtt elváltoztak, hogy rájuk ismerni se lehet.

A lengyel fel van osztva, a bolgárt elnyelte a szlávok, a bajor és szász más földrajzi és jogi határok között él, mint azelőtt, Velezse hatalma teljesen alágyatolt és Dalmácia mellettátomanyná sülyedt. Csak a magyar faj tartotta magát és nem adott meg senkinek, aminthogy ő sem iparkodott soha magába olvasztani vagy legazni más népet. A hódolt népek, mint azt Munkácsy Mihály honfoglalási képe is mutatja, szabadon és önzertesen megadással járultak a hódító Árpád elé, hogy felajánlják neki földjüket, mert a hódító hadvezér nem kívánt maga előtt látni rab-szolgákat, csak alattvalókat, Talán jobb lett volna, ha századok beolvastó politikája által Magyarországon is ugy, mint Franciaországban, Angliában és Németországban történt, az összes nemzetiségek egy egységessé egyesülvél nemzetté alakultak volna át, de a magyar nép többre becsülte a szabadság független érzését, semhogy attól bárkit is megfosztani iparkodott volna.

hogy alig egyebb, mint egy két iparág, de a melynek egyike sem olyan, mely valami kiváló gyarapodásra kilátást nyújtana. A miből önkényt folyik, hogy az illetők fiait, tekintve, hogy a városban magában megszerezhetik a kellő képességet, a hivatalnokai pályát választják, mely habár csak szerény, de biztos megélhetést ígér.

Nem vonható kétségbe, hogy polgáraink között elegendő vannak, kik kötelesség-érzetük és saját érdekük helyes fel fogása folytán a város javának előmozdítását szívókon viselik, de minden áldozatra kész szeretettel csak is olyanoknál kereshetnénk, kiknek élete ugyszólván a város életével összefol, kik ama tudat folytán, hogy őseik jelentékeny tényezők voltak a város fejlődésében, büszke önértzettel vallhatják magukat e város polgárainak s különösen akkor ha ehhez ama tudat járul, hogy eme önértzetben számosan osztozhatnak. A „civis romanus sum” mondat valjon átrokldótt volna mireánk, ha annak alapja Róma vagyis ennek fiait nagyságában nem létezett volna?

Városunk polgárainak is meg volt az önértel, a mikor a bányszat nagy részben saját tevékenységük és áldozatkészségük folytán virágozott; de mi maradt meg a magán bányszattól? két agónizáló telep és ritka tüncmenekült csak egy virágozó, de a melynek virágzása is csak igen csekély részben szolgál a város javára.

Az előadottakból megint csak az folyik, hogy honosítsunk meg más iparágakat a hanyatlott bányszat helyébe, a mi nem volna oly lehetetlen, ha vállalt változótunk. A szövetkezésben nagy hatalom rejlik, ennek segítségével teremthetjük meg az alapot, melyen sokak jölete épülhet föl. És akkor talán megszületnék a most sijnosan nélkülözött közérzet, segítenek egymáson, tudva azt, hogy ezáltal saját gyarapodásukat segítik elő, nem mennek idegenbe vásárolni talán egy pár krajczár nyereség végett, a mit itthon kaphatunk, s nem jönne eszünkbe ilyen eljárásokat azzal mentgetni, hogy hiszen egy ember mit lendíthet részvételével vagy mit árthat az ellenkezővel.

Egységünkől áll a millió is s ha csak egy hiányzik, többé már nem millió, s ha egy vállalat sikeréhez 100 ember részvétele szükséges, ha ezek közül csak egy a fonttebbi elvnek hódol, meg talán lehet a vállalatból valami, de ha 10—20 ezen elvet vallja, több mint valószínű hogy elbukik.

Pedig a pelda ragadó, s ha egy bolond százat csinál, az önzőnek ez még jobban sikerül.

De megkívánva a fogyasztótól, a munkálatától, hogy ne menjen idegenbe, szintugy megkívánjuk a ke-

Igy él ez a nép, csaknem minden fajrokosság nélkül, magára hagyatva immár ezer eszendő óta itt Európában és államfentartó tulajdonságainál fogva még sok száz év történelméből ki fogja venni a maga részét a jövőben is. Az isteni gondviselés különös kegyelme segítetté eddig és tizedik székulumban megújulhatott újra. Azért ifju vértől pezsgő lelkettel méltó, hogy megünnepelje évezredének diesét emléket és keltős arczsal mint Janus, neszse időkre visszapillantván, büszke önértzettel, és rendíthetetlen bizodalommal előre is szegezze tekintetét, mely a remény szálait szóhéli tovább, a jelenkor fejlődésének nagyogó sugaraival.

Tízszázados kulturánk hazai fejlődését és nemzetünk életképességét az emberi tevékenység minden terén, az országos ünnepekéj központját képező millenniumis kiállítás lesz hivatva minden irányban kellő módon méltóan feltüntetni. A modern Magyarország, életerős produktív kiállításunk a történelem rég letűnt korszakait is fel fogja eleveníteni. A régi erklekék gyűjteménye, régi épületek, műemlékek, szobrok, képek, mtkínések, fegyverek, okmányok és mindenféle régi magyar emlékek összeállítása különös specialitását fogják képezni ennek a szó szoros értelmében igaz nemzeti kiállításnak, mely történelmi részének különös vonzerója által felmúlja az eddigi összes kiállításokat, melyek eddig csaknem kizárólag az ipari haladás igazolására szorítottak. A magyar nemzet örökös harczaiban és létentartásért vívott küzdelemben sok becses emlék elpusztult, de annál becsesebbek és értékesebbek lesznek előttünk azok, melyek a hazafias munkere által az ország különféle vidékein számunkra eddig megőrizettek.

A mi Magyarországon és hazánkra vonatkozólag külföldön régiség csak található, az mind össze van gyűjtve és vagy eredetiben, vagy hű másolatban művészi utáztatallal lesz látható a május 2-ikán kezdődő és valószínűleg a késő őzi hónapokba nyúló kiállítás, melynt előreláthatólag a kölföldön is tömegesen fognak látogatni. Napról-napra érkeznek már az érdekesnél érdekesebb történelmi relikviák és az ipari czikkei szállítása is már a jövő hónap meg-

banda, díszes egyenes vonalban ül és keni a szobnbl sebb s legujabb notákat (milyen jó lett volna egy kis amateur camera). Anti pedig az ajtóban állva érzésell hozza a nagybögöt, bebepillantván a mi asztalunkhoz, a hol tyu-tyu-tyu-tyuhaj Ernő jó kedvében fogyasztja az aceszórt.

Mindenütt már feszülten várják a cotillont, s beszélnék róla. Pluff barátom méltóságtelegen sétál fel-ala, a kis Bukovai pedig teljes komolysággal feltett monocleal vitatkozik s a mint mellette elmentem, tisztán hallottam hogy: „de kérek allassan, eskölni való... a többi már nem hallhattam, mert ez alatt be-értem a másik terembe; a hol éppen a soupe esardást huzták, s bamultam, hogy Lúxi milyen szépen mártogat és Imre milyen pazarul szítal, — igazán érdekes dolog.

A négyest be nem fejezik, hanem egyenest belekezdenek a varva-vart cotillónba, mely eleinte ugyan kissé vontatva ment, de később nagyon érdekese lett. A kis Kormos kitett magaert, valamit a buksája is; de meg inkább a hölgyek, a kik, esodák-esodája, meg tudták egyszer várni az 5 órat, — s pedig anélkül, hogy észrevették volna, hogy már közeledik az idő a virradashoz.

De nini egészen megfeledeztem a teamról, már egészen megbarnult, kályhában is kialudt a tűz.

Az emberek nem kovalyognak kűnn az utcákban. Nyugodni terek és athagyon az ábrázolást a kedves hölgyeknek, mert azt hiszem, nem egy fog kellemesen visszaemlékezni a kedvesen töltött bábra.

Hípi.

Kiállítás a hó alatt.

Csendben, zajtalanul, de multak történet kegyelet és jövőbe vetett hit ünnepies hangulatával léptük át Magyarországi millenniumis esztendőjének küszöbét. Jégkerégy borítja a természetet, de a hó felett Petőfi szavai szerint, „piros rózsza koszorúzza a telet”. Piros rózsája a kegyeletnek, a reménynek, a nemzeti öntudatnak és ezer év viszontagságai után a békés fejlődés és hatalmas lendület áhítatának.

Ünnepies hangulat szállja meg a főmegeket szívét és mindenki érezi, hogy a most ránk köszöntött új

reskedőtl, a termelőtl és a munkástól, hogy tisztességes áron adjon jó ár, illetve teljesiten tisztességes áron jó munkát. Ezen elvet követve, legjobban felelőnk mag hazafias köteleimnek is, mert hiszen a nem részekből áll s egy-egy rész javán munkálkodva előmozdítottuk az egészét is.

De ehhez nevelődnünk kell s részemről semmit sem tartok oly fontosnak a nevelésnél, mint a közérzet fejlesztését Egy. engem legalább igen megkapó példáját a közérzetnek olvastam Szechenyi István gr. egyik hírlapi cikkében maholnap 54 esztendő előtt.

Egy híd karfáján kiállott egy szög, melyben egy német, ruhájával megakadván, ez beszakadt, a német fejét csúvála ment odább, utána egy magyar ember beszakítva ruháját, ez nagyot káromkodva haladt tovább; végre egy athaladó angolon esvén meg a kár, ez egy kő után nézett és a szöveget beverte.

De miután addig, míg ez a közérzet belénk nem nevelődik, a városnak, ha nem is előhaladását, de legalább fennmaradását biztosítani kell; az ehhez szolgáló tényezők előrsorolását, azímmennyiben azok a városi hatóság tevékenységé által teremthetők elő, szabadon egy későbbi cikkre halasztanom.

Platzer Ferencz.

Különfélék.

— **Eszküvők.** E hó 14-én, Holczpalf József m. kir. postafőnökünk kötött házasságot özv. Christaer szül. Mentzl Mária urnóval, az I. ker. anyakönyvezető előtt. — holnap pedig: e hó 20-án d. u. 4 órakor Csiky Sándor ur-eszküvők örök házasságot Nyitra Margit kasszonyonnan, szintén az I. ker. anyakönyvezető előtt. — Igaz boldogság legyen az új párok osztlársége.

— **Bolgr Endrét,** Hontmegye alispánját, kiről lapunk előbbi számban megemlékeztünk, ellenelték; a beszentelésnél ott voltak számos tisztelői sorában városunk küldöttel is. Polgármesterünk részvételleges szavak kíséretében adta át a város közönsége részvételát a gyászoló családnak s meghatva helyezte a ravatalra a koszorút, a b. Roszner főispán, Lestvánszky Sándor volt alispán koszoruja mellé. Az alispáni lak megelt a résztvevőkkel, kiknek sorában ott láttuk Horváth Béla főispánunkat is. A részvét általános volt, a család gyászta megható; de nekünk selmeceieknek mégis úgy látszott, mintha valami hiányzott volna a grázjelentet méltóságából s talán nem családunk, ha azt mondjuk, hogy ezt a hiányt mindannyian érezték, a kik a vidékről besereglettek: az ünnepies rendnek s

kezdődik. Az összes csoportok befejezték előkészítő és előkészítő munkálataikat. Eddig 16,000 kiállítónál több jelentkezett, mely az eddigi összes országos kiállítások jelentkezőinek számát messze túlhaladja Körülbelül kétszáz nagybörszállás és kisebb, de remekül kiállított épület kézen áll és ezek közt a tőtlenelmi csoport: Vajda Hunyad vára, az óstri jáki templom és Mária Terézia korabeli renaissance-épülettel, az ország faluja a magyar és nemzetiségi utcaival, hol a magyarországi vidékek népelete lesz bemutatva, az óriási iparsorok, mezőgazdasági, gyáripari, tengerészeti, hadügyi, pénzügyi, közlekedési, közoktatásügyi, bányászati stb. monumentális nagy épületek, a közegészségi, meteorológiai, borászati halászati, czukorgyári, tejgazdasági, malomipari s száz más pavillon a hóval fódott fehér lepel alatt egy mesebeli város kiemelkedő pontjait képezik. A nagykörön épült kiállítási város nemcsakára be fog népesedni a kiállítandó tárgyak sokaságával, ünnepelő közönség és külföldi látogatók seregeivel. A világ minden tájairól messze országokból, Amerikából, Indiából, Egyiptomból, Olaszországból, Angliából, Francia, Német, Törökországból és a szomszédos keleti tartományokból, egyre-másra jönnek a jelentékes konzultusoktól társulatoktól, hatóságoktól, melyek tömeges és csoportos látogatásokat jelentenek.

Az érdeklődés a folytonos előkészítőlépésekkel együtt halad és mire a hó elolvad és a tavaszi nyelhe széllel meglebben, Magyarországot kiállítása a népek testvériségének gyűlhelyévé fog válni.

Magyarország ezeréves története sok ellenséggel való küzdelemünkkel van tele; az ezer év végén sok barátot fog szerzeni nekünk az az ünnepi alkalom, hogy a külföldi hazánk kulturális életképességéről a kiállításon saját szemével fog meggyőződést szerethetni. De magunk is fogunk belőle tanulni és azért bizrást elvárjuk, hogy a kiállítási nemesek dicsőségünket fogja emelni a külföld előtt, de hasznos iskolaja is lesz mindazon törökvelemeknek, melyek Magyarország jövőjét a komoly munka és nemzeti haladás biztos sikerétől várják és reménylik.

Fekete József.

egy rövid meleg bucsuzónak a hiányát. Ezzel nem akarunk az egyházi szertartás magasztoságából, sem a Czibulya László főjegyző másnap Csalomján tartott szép beszédének értékeiből valamit levonni. De hiányzott a nép is, egyetlen két mándlis ipolyiságit sem láttunk az alispáni lak és ravatal körül. Ha a gyász-háztól azon a szép piacsteren rendben s nem oly sievte vonul végig a kíséret s az a fekete zasmó a megyeház előtt egy pillanatra meghajlik, a lelünk fájdalomának adtunk volna ezzel kello kifejezést, s Hontmegye alispánját ez megillette volna. — Egyébiránt ő már nyugszik esendes föld alatt; nem bántja ez a „gondolat”.

— **Főispánjaink arcképei.** A város tanácsa már meglette egy korábbi közgy. határozatból folyog a kello intézkedéseket főispánjaink arcképeinek megfestetése iránt. Az utóbbi tanácsülés határozata szerint Goldbrunner Sándor és dr. Roszner Ervin báró volt főispánjaink képeinek megfestésére Zsitvay János rajztanárt, Rudnay Béla volt főispánunk s Ocsovszky Vilmos volt polgármesterünk képeinek megfestésére pedig Gyulay László festőt kérvén fel. Ezzel kapcsolatosan felelmitjük, hogy városunk egyik volt díszpolgár: Péch Antal miniszteri tanácsos képeinek megfestetése iránt egy tisztelője oly irányban tesz lépéseket, hogy az ő képe is a városába termének falát díszítse.

— **Dr. Knezovits Adolf** ügyvéd, városunk szülötte, a ki nem rég Selmezbányán gyakornokoskodott, Budapesten ügyvédi irodát nyitott Ferenckörút 36. sz. alatt.

— **Az árva- és szeretetház ügye** élénk vitának szolgált tárgyul e hó 15-iki törvényhat. biz. ülésünkben. Arról volt szó, vajon melyik jobb: a tömeges kaszárnyaszertű nevelés, vagy az árvaéknak családoknál elhelyezése? A közgyűlés megszavazta ugyan a 10,000 frtot az árvatári tartalékalapból az árva- és szeretetház alapjára, de a terv érdemleges keresztültelére nézve utasította a tanácsot újabb javaslat előterjesztésére.

— **Nem soká élvette nyugalomát,** és mondjuk hozzá: a megérdemelt nyugalomát Nagy Gyula bélabányi kántortanítónk. Most vesszük halála híret a távból, a pestimegyei Újszázról, a hol nyugdíjaztatása után telepedett. Nagy Gyula negyven évnél hosszabb időt töltött a tanítói pályán s e mellett mindezt részt vett közegye társadalmi mozgalmában is, így Bélabányi negyven évek közt az önk. tüzöltő intézményt karolta fel s önk. tüzöltő egyület alakított, melynek éveken át főparancsnoka volt. A halál 63 éves korában érte utól főnök: Nagy Árpád m. v. hivatalnoknek hálál. Béke poszra!

— **Tiszti főorvosunk jelentéséből.** Dr. Máltás Károly t. főorvosunk a közgy. bizottság mult heti ülése elő terjesztett jelentése szerint Bélabányán november második felében 8 vörheny eset, s gyakori humusos toroklob betegség fordult elő. Deczemben további 13 eset volt, melyből, habár a vörhenyesetek kezdetben általában kedvező lefolyásuk voltak, 4 halállal végződött. A betegsöget Zolyomból hozta be egy fiu. Tovább terjedését az a körülmény magyarázza, hogy a lakások szük volta az elkülönítést lehetetlenre tette. Jan. 12-ét megelőző 11 napon át újabb eset nem jelentett be; mindamellett e hó 19-éig zárva hagyták az iskolát. A gyógykezelést, a járvány tartama alatt a tiszt. főorvoson kívül még orvos teljesletle, az óvtó intézkedések minden irányban elrendeltettek s foganatosítottak. A jelentés a „Selmezbányai Hetilap”-ban felsorolt azeiai állapotokat valótlonoknak s rosszakarattal kohonyaloknak nyilvánítja. A fentiekben csak kivonatosan ismertelt jelentést a közgy. bizottság bővebben tárgyalván, Oldinger Antal biz. tagnak ama felszólalására, mely szerint ő arról van meggyőződve, hogy a tiszt. főorvoson felkimeretes szigorúsággal járt el a járvány terjedésének megállítására, s tapasztalta azt, hogy minden másodnap, sőt némelykor nap nap után járt ki Bélabányára, megtevé minden lehető a baj megszüntetésére, a bizottság bizalmat szavazott a tiszt. főorvosnak e felkimeretes eljárásáért, a fenti állhírekkel szemben.

— **Ismét 20 tanoncot** vesz fel ez időszerint a helybeli cipőgyár, melyben már 80 egyen nyrfoglalozást. A gyár rövid idő múlva 150-ny emeli munkásainak számát, szép keresetet biztosítva nekik — s részt vesz a millenniumi kiállításon is.

— **Az akad. Segélyző Egyesület** elnöksége hálás köszönetet mond mindazoknak, kik az egyesület által f. hó 11-én rendezett táncszertű alkalmával felülfitelték s azzal a jötekyon czélu egyesület támogatásban részesíteni sziveskedtek. Felülfitelték: Berks Leopoldin 2 frt. Farbakj István 5 frt. Dr. Fodor László 10 frt. Händel Vilmos 1 frt. Hermann Emil 3 frt. Hillt József 1 frt. Kákonyi János 1 frt. Dr. Kapp Jakab 1 frt. Krausz Kálmán 1 frt 50 kr. Neuschwentner Ferencz 50 kr. N. N. 50 kr. Schenk Gyula 5 frt. Stassek János 1 frt. Dr. Stuller Gyula 5 frt. Sztivay József 3 frt. Takaacs Miklós 1 frt. Dr. Tóth Imre 2 frt. Wan-

kovits Lajos 2 frt. Ormós Zsigmond egyesületi elnök, az estly fényének és sikerének emelésére cotillonn rendezni s annak költségeit (50 frt) magára vállalni sziveskedett, a miért az elnökség ezennel szintén köszönetét fejezi ki. — Az estly tisztá jövedelme 150 frt.

— **Számmonkór székli tagokul** városunk törvényhatóságának e hó 15-iki közgyűlése Vadas Jenő és Oszwald Gusztáv biz. tagokat választotta meg a folyó évre.

— **Ismét a levéltár,** A f. hó 15-iki városi közgyűlésen ismét szóba került a levéltár rendezésének az ügye s a város tanácsa oda utasított, hogy a levéltári beces emléktárgyak és oklevelek a további pusztulástól megóvassanak. Ez az utasítás szerintünk a dolgon nem változtat, mert a levéltári tárgyak eddig is kello gondozásban tartattak s elpusztulásukról, elkalldásukról szó sem lehet, mint egykor évtizedek előtt az nem egyszer megesett. Itt csak az a baj, hogy a rendezettség hiányzik a levéltárból, ugy az óváriban mint a városaházban. Az óváriból egyébiránt az értékesebb tárgyak a városaházba hozattak le már régebben mostani polgármesterünk, az aljegyzőnek s levéltárnoknak magán buzgalma folytán. Hivatalos intézkedések azelőtt nem tettelek, sajnos, a levéltári tárgyak ilyen védelme czéljából, a bélabányai Rákóczi emlékek behozatalának kivételével, mely szintén mostani polgármesterünk javaslatára, sürgősebbre történt. Ha alkalldásról, pusztulásról van szó, ez csak a muzeumi tárgyakra vonatkozhatik, melyeket bizony nagyon is czél-szerű volna szárazabb helyre lenni. Az óvári torony-szoba, melynek különben is a legszebb a padmalja, igazi göthízlésű szegelyekkel díszítve, egyelőre alkalmas volna a nedves úrgekben elhelyezett tárgyak elhelyezésére. Tegyük meg ezt egyelőre, a levéltárnoki állás kívánt szervezése ügy sem fog egyhamar megtörténni; és pedig nem azért, mintha levéltárnokunk nem birna a kello minősítéssel, hanem azért, mert a városnak nincs egy új levéltárnoki állás rendezéséhez s az új helyiségek felállításához elegendő pénze, mostani levéltárnokunknak meg eddig csak is irattárnoki, iktatói teendői vannak.

— **A Szilveszteri táncmulatság rendezői** a rendező díjakból fennmaradt 7 frtnyi összeget az akad. Segélyző Egyesületnek adományozták; fogadják ezért az egyesület elnöke köszönetét.

— **Öngyilkosságok.** Nemcsak a testnek, de a léleknek is megvannak a járványos bajai, mint azt a tudomány, a tények bizonyítják. Az a szerencsétlen borbélyeség: Szabados János sem fordította volna maga ellen a forgópisztolyt, a mult kedden, ha előtte való napon Tóth József Aladár VIII. oszt. tanulóknak, ennek a szép reményekre jogosító ifjúnak hasonló tette nem szolgált példaul amugyis betege kedélyállapotában. A kedves ifjút növeztetnek, becsületlenk vált megsejtése, példájának követőjét pedig a „beteg szerelem” vitte a sok sirba. Ok nélkül cselekedtek, de most már csak . . . sajnálhatjuk őket; — igaz részvéttel sajnáljuk.

— **Miért is kell az új mider?** A kis Annus is tudomást velt már a tudomány legújabb vívmányáról: a Röntgen-felté fotografálásról. A minap azért a kérsével állott elő, hogy ő neki új mider kell, mert az új fotografáló meglátja a törött halesontot. A kis Annus csak ettől fél, a nagyobb Annusok bizonyára a szívüket féltik az új fotografáló s annak eddig oly ügyesen rejtgetett titkait. Megnyugtató a nagyobbakat azzal, hogy egyelőre ott ne fejenek, mert a fotografáló sugarak csak a szilárdabb testeken akadnak meg, mint a ezekt, arany, ezüst, réz, vas, aluminium stb. s csak ezeket látják, fényképezik le. A szivnek csak nyomai láthatók, az eddigi kísérletezésnek szerint; s csak azután fogják azt a módot felfedezni, mely ellen sem mider, sem egyéb mellvért nem fog védelmül szolgálni. Addig a kis Annusból is maga Annus válik.

— **Elhaltak.** 274. Polcz Ferenczné ág. év. 60 éves, gyomorok. 275. Veigel Anna ág. év. 68 éves, tüdőlob. 276. Granek Béla r. k. 16 hónapos, Enterocath. 277. Paulik Mária ág. evang. 17 éves, sorvadás. — 1896. évben: 1. Schwarz Albert ág. év. 40 éves, tüdőlob. 2. Trauer András r. k. 65 éves, sorvadás. 3. Veisz Hermin r. k., 4 hónapos, convulsiones. 4. özv. Czach Anna r. k., 88 éves, végegyngálás. 5. Kordik József r. k. 73 éves, Hidropsuniversalis. 6. Vostyár Mária ág. év. 3 hónapos, convulsiones. 7. Tóth József Aladár r. k. 18 éves, öngyilkosság. 8. Necczap Anna, r. k. 9 hónapos, tüdőlob. 9. Laszap Mihály r. k. 35 éves, Enterocath. 10. Szabados János r. k. 19 éves. Öngyilkosság. 11. Chodasz Jánosné úr. Protzner Erzsébet r. k., 38 éves, Phthisis pulmonum.

— **Az aczéltól jubileuma.** Most van ötven éve, hogy az aczéltól megkezdte a ludtollal való gyzelmese versenyt. Az aczéltollat egy Mason nevű birninghami munkás találta fel. főlődhöz ragadt szegény volt, de találmánya következtében 1873-ban már mint többszörös milliomm halt el, bár életében iskolákra, árvaházakra s más jötekyon intézelekre töméréket adományozott.

— A fenyegető Hurbán Vojnicsky Szvetozár
Ha hihetők a varsói „Varsavszky Dnevik” cz. lapnak, nagy veszedelem fenyegeti a milleniumot. E lap szerint ugyanis az említett Hurbán Vojnicsky Szvetozár nagy erélyvel ismét hozzá fogott a hírlapíráshoz, egy magyarországi tót újságban, és újból el kezdte elektrizálni az elnyomott tótokat esikelyeivel és költeményeivel. A magyaroknak. — mint a varsói lap értesül — magától értetődik, nincs egészen nyere e dolog, annál inkább, mert magyarellenes tüntetésektől tartanak, melyek, lehet rendezve is lesznek a Duna tájának, midőn a nagy magyar nép ezeréves fennállásának ünnepegeit fogja tartani. S ez főképen Hurbán Vojnicsky Szvetozártól függ.

— Pánszláv korteskedés. Nagy Róczén a minap töltötte be a választás útján a kisorsolt városi képviselők helyeit. A „tót” takarékpénztár emberei nemzeti-ségi kérdést csinálva a dologból, tót értelmű jelöltek érdekében mindent elkövettek, még pedig jó sikerrel. A takarékpénztár épületében két hordó bort vertek csapra, ott itatták a választókat, s onnan vitték őket a szavazó urnához. A megválasztottak közül csupán egyetlen egy tud magyarul írni és beszélni. Ezekkel szemben derék magyar polgárok buktak el.

A Szalay-Baróti-féle „Magyar Nemzet Története” cz. műből, melyet Wodianer F. és fiai czég oly pontosan és rendszeren bocsát közre, most jelent meg a 29-ik füzet. Folytatódik benne Hunyadi Mátyás korának tárgyalása, mely csak a következők fizetését fog bevégezni. A szerzők a legnagyobb gonddal és alapossgal adják elő a nemzetünk történetének e díszes és esztendőit, érdekesebb dolgokkal keppel megmunkálják értékét. Székely Bertalan híres képe: V. László és Czillej igen szép másolatban külön műmellékletül van e füzethez csatolva, meg aztán Podjebrád esz király arczképe, Mátyás báncai szobra, pajzsa, aláírása, a bécsi múzeumban levő relief képe, stb. A Szalay-Baróti-féle történet mindenképen méltó lesz a magyar nemzet ezredéves ünnepéhez, és megérdemli, hogy minden magyar család könyvtárában helyet találja. Egy-egy füzet ára 30 kr. Megrendelhető a kiadó czégnél: Budapest Andrássy ut 21.

— Előkelő folyóirat a Székely Sámuel szerkesztésében megjelenő Politikai Hetiszemle. Magyarország ez egyetlen komoly irányu politikai hetilapja, mely fenyes kiállítás, gazdag és változatos tartalom magas etikai és szellemi színvonal tekintetében vetekedik a külföld legkedveltebb heti revue-ivel. E lap tárgyilagoss és független magatartásával rövid idő alatt irányadó politikai körökön elöragumává küzdött fel magát. Közgazdasági, társadalmi, irodalmi és művészeti rovata a magyar társadalom elitének igényeit szolgálja. Kluboknak, kaszinóknak, olvasóköröknek és nagyobb kávéházaknak nélkülözhetlen s állandó, becses hetilapja. Nemesak kollegiális, de hazafias kötelességet vélnék teljesíteni, midőn erre a nagy körültekintéssel, sok izléssel és megféleppő szakképzettséggel szerkesztett magas színvonalú Hetiszemle, mely most leli harmadik évfolyamába, felhívjuk a művelt és előkelő olvasó közönség becses figyelmét. A politikai Hetiszemle előfizetési ára televre 5 frt, negyedévre 2 frt 50 kr. — Szerkesztőség és kiadóhivatal VIII. ker., Kerepesi-ut 17.

— A „Zenélő Magyarországnak” zenemű folyóirat 1896. III. évfolyamának első füzetét jelent meg s küldetett be hozzánk. E páratlan olcsó és a bel- és külföldi zenemű-irodalom legszármottébbjé teremtés s udjónaszagú közlő zenemű folyóirat jelen száma tartalmazza: I. „Élet, élet, betyár élet” és „Kis kertemben elaludtam” remek szép magyar dalt, melynek utóbbija a most igen népszerű „Marezi fiam hádd, ne rikass!” csárdásnak egyik száma. II. Lamotte H. „Chanson de mignon” című ábrándos szalon darabot. III. Greizinger „Mazurka” magán hegedűre, mint mutatvány a most megjelenő „165 hegedű alirag nagy értékű műből. IV. Strausz J. „Simulj hozzám!” talp alá való szép polkaját. V. Schubert F. „Bevésésem tölgyfa erdes kergibe” (Ungreduld.) című bájos dalát igen sikerült magyar szöveggel. Hat hasonló gazdag mindenkor 10—10 zeneoldalt tartalmazó füzet képez egy negyedévi folyamot 1 frt előfizetési árral zenélő hölgyeknek megajánljuk a kifőné zeneoldalt. Előfizetheti a „Zenélő Magyarországnak” Budapest: Csengery utca 62 sz. Mutatványszámot kívánatra küldenek.

A közönség köréből.

Köszönetnyilvánítás.

Fogadják mindazon ismerőseim, a kik felejtethetetlen Jozsef Aladár fiam szerencsétlen kimúlta s temetése alkalmával részvétüknek kifejezést adni szívesek voltak, ez uton is hálás köszönetemet.

Selmezbányán, 1896. január 15.

Dr. Tóth Imre, bányaker. főorvos.

Nyiltér.

4 Ball selyemszöveteket 35 krtól 14 frt 65 krig mértékint — valamint fekete, fehér, színes, Henneberg-selyem 35 krtól 14 frt 65 krig mértékint sima, ostos, kockázott, mintázottak, daussai s a t. (mint egy 240 kelenből) minőség és 2000 szin és mintázatban s a t. postabér és vámentesen a házhoz szállítva miniatel postafordítványal küld: Henneberg G. (es. k. utvárszállító) selyemgyára Zúricben. Szajzsa esmített levelekre 10 krtól, levelező lapokra 5 krtól alyrag ragasztandó. Magyar nyelven írt megrendelések pontosan elintéztetnek.

Hirdetések.

Sömörbajosokat

száraz, nedvesítő, pikkelysömörre és az e bajjal kapcsolatos oly kiállhatatlanul kellemetlen „börviszketést” gyogyít kezesel mellett még azoknak is, kik sehol sem találják segélyre. „Dr. Hebra” sömörirtója. — Ártalmatlan külsőleges alkalmazás. Ára o 6rt. 6 frt előzetes beaküldése mellett utánvétel (levélbélyegek is): mire vám-és postamentes megküldés következik. — Kapható: St. Marien-Drogerie Danzig (Németország).

Mindenemű köhögést

valamint minden katarrh. megbetegedéseit a légzőszerveknek, gégebajoknak, a tüdőnek, nehéz légzéseket, szájközlőséget, asthmát, elnyalkósodást, gőrcsős- és számarékohogást, rekedtséget, torokban érezhető esiklandozást a leggyorsabban gyogyítja az évek óta legjobbnak bizonyult, orvosi utasítás szerint készülő s orvosok által ajánlott

„SZT.-GYÖRGY TEA”

melynek doboza 50 kr, és a hozzávaló Szt.-György „Katarli” por, melynek doboza 50 kr, a részletes orvosi használati utasítással együtt. Hatása már néhány nap alatt érezhető. Két doboznál kevesebb nem szállítatik.

Pósta küldésnél 20 kr. számítatik a csomagolásért és szállító levélet; megrendelés elfogad: a Szt.-György gyógyszertár Bécsben V 2 Wimmergasse 33. Az összeg postautalványon előlegesen küldendő be. 1—26

1919. sz.

1895. tkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A korponai kir. jbróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Szluzsik téll. Jambrih Anna végrehajlatónak Predajnos szü. Knyaz-ko Anna mint özv. Csasztvjak szül. Ivanics Ilona ismert öröke és

Knezovics János ügyvéd mint az ismeretlen örökösök részére kirendelt ügygondnok végrehajtást szenvedők elleni 150 frt tőkekövetelés és járuléki behajtása iránti végrehajtási ügyében a korponai kir. jbróság területén levő Felső Dacsolam község határában fekvő a felső dacsolami t sz. tkvhen A. l. 1—19. sorsz alatt foglalt 1/2 bel- és külterkü birtokból özv. Csasztvják szül. Ivanics Ilona 1/2-ed részt képező hányadára az árverést 429 frtban czennel megállapított kiküldött árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1896. évi február-hó 12-ik napján d. e. 9 órakor Felső Dacsolam községben a községi bíró lakásán megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kiküldött árban alul is eladatik fognak.

Árverezni szandékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10 %-át ké szpénzben, vagy az 1881. LX t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt, igazság-ügyiminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírral a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabály szerű elismervényt átszolgáltattani.

Kelt Korponán 1895. évi november-hó 30-án.

A korponai kir. jbróság mint tkvi hatóság.

Libertini kir. jbró.

AUER-féle IZZÓGÁZ.

A jelenkor legolcsóbbjés legjobbj világitója.

Felényinél több a megtakarítás, mint az Argand-féle és pillangós lángnál.

Izzógáz világa lényegesen világosabb mint közönséges gázláng, vagy a villany világítása, a mostaninál kevesebb lángra van szükség.

Izzógáz majdnem semmi hőt sem ad és nyugodt, kellemes, a szemnek jól eső fényt szolgáltat.

Izzógáz négyyszer oly nagy fényt idéz elő mint egy Argand-lámpa.

Izzógáz egyenletesen terjeszti szét a fényt mint más gázlángok.

Izzógáz nem ad füstöt és kormot, a taktárak nem feketednek meg, a tiszták mint sem szenvednek, a lóg tiszta és egészséges marad.

Izzógáz változtatás nélkül alkalmazható gáz-csillárokon, fali lámpákon stb.

Egy lámpának (izzótest és cylinder) a mérsékelt ára a felszereléssel együtt 5 frt 30 kr.

Mag. ar. izzóvilágítási részv. társ. Budapest.

József főherczeg ő csász. és kir. fensége udvari szállítója.

Fülöp szász Coburg-Goth al herczeg ő kir. fensége szállítója.

Sürgönczím: Gottschlig Budapest. Telefon 58—86.

GOTTSCHLIG

tea-, rum- és cognac-
nagykereskedő

AGOSTON BUDAPEST.

Központi iroda: IV., Váci-utca 4-ik szám.

RAKTÁRAK:

VI., Váci-utca 6. sz. „a Mandarinhoz” | VI., Andrássy-ut 23. „Hong-Cong városához,

a Város-ház ter mellett | a kir. opera áttelenében

IV., Egyetem-tér, Egyetem-utca sarkán, a „Japán nöhöz”.

KIVITELI PINCEK:

X., Kőbánya, Füzér-utca 9. szám.

Bizományi raktár:

Selmezbányán:

Marschalko Gyula úrnál.

Közvetlen behozatalú valódi kínai és orosz karaván teák, Jamaica-Brazília és Cuba-rumok, francia cognacok, likörök a legfinomabb minőségben, eredeti csomagok és palackokban, eredeti árak mellett, — Árjegyzék ingyen és bérmentve. —